

عصر اقتصاد، رسانه عصر دانش و شکوفایی

هوالرزاق

یکشنبه ۲۲ شهریور ۱۴۰۵
۱۳ سپتامبر ۲۰۲۶
۱ ربیع الثانی ۱۴۴۸
سال بیستم و سوم
شماره ۵۹۹۹

صفحه ۴

www.asre-eghtesad.com

روزنامه بین المللی اقتصادی ایران

۱۰۰۰۰۰ تومان

www.asre-eghtesad.com @asreeghtesad asre_eghtesad asre_eghtesad

عصر اقتصاد تبعات گرانی میوه و سبزی را بررسی کرد

تورم، میوه را از سفره مردم چید

صفحه ۲

مهلت‌های مالیاتی تمدید شد

صفحه ۲

استخراج غیرمجاز رمزارز جرم‌انگاری می‌شود

صفحه ۴

عضو کمیسیون بهداشت و درمان مجلس :

تحقیق و تفحص از سازمان غذا و دارو کلید خورد

صفحه ۲

سرمقاله

از تومان تا دلار؛ روایت دلاریزه شدن ذهن اقتصاد

همین صفحه

ساسان باقرپناه کارشناس ارشد مالی و اقتصاد

یکی از نشانه‌های عمیق بی‌ثباتی اقتصادی فقط افزایش قیمت‌ها نیست؛ گاهی مسئله مهم‌تر زمانی آغاز می‌شود که پول ملی، آرام‌آرام بخشی از نقش خود را ...

یادداشت

اقتصاد ایران در ۱۴۰۵؛ وقتی شوک‌ها به بحران تبدیل می‌شوند

همین صفحه

فؤاد شیرانی پژوهشگر سیاستگذاری اقتصاد و کارآفرینی

اقتصاد ایران در سال ۱۴۰۵ فقط با تورم، کاهش قدرت خرید، رکود تولید یا نوسان ارز مواجه نیست. مسئله عمیق‌تر از اینهاست...

یادداشت

دست از سر کارت ملی بردارید

همین صفحه

راضیه حسینی روزنامه نگار

نسل جدید کارت‌های هوشمند ملی در راه است رئیس سازمان ثبت‌احوال در گفت‌وگو با ایسنا: «برنامه‌ریزی‌ها به‌گونه‌ای است ...

دست از سر کارت ملی بردارید

راضیه حسینی - روزنامه نگار

نسل جدید کارت‌های هوشمند ملی در راه است رئیس سازمان ثبت‌احوال در گفت‌وگو با ایسنا: «برنامه‌ریزی‌ها به‌گونه‌ای است که نسل جدید کارت‌های هوشمند ملی تا بهار ۱۴۰۶ وارد چرخه توزیع و بهره‌برداری شود.»

کاش این بار درست‌وحسابی به ما آدم‌های معمولی توضیح بدهید که چه بهره‌برداری خاصی می‌توانیم از این کارت‌های هوشمند داشته باشیم. مدام استرس داریم نکند از کارتی با قابلیت‌های فراوان هیچ استفاده‌ای نکنیم و بی‌خودی هدر برود!

مثلاً همین کارت‌های هوشمند قدیمی برای‌مان هیچ کاربردی فراتر از قدیمی‌ترها نداشتند و فقط هر‌جا کارت شناسایی می‌خواستند نشان‌شان می‌دادیم. آن‌قدر بلااستفاده ماند در جیب‌مان که با کارت‌های دیگر یکی شد و به‌زور از هم جدای‌شان کردیم. حالا نمی‌خواهیم برخی کاربردهای غریبه‌داشتی آن را این‌جا عنوان کنیم. مثلاً نمی‌گوییم بعضی‌ها جای خال‌دندان از کارت ملی هوشمند استفاده می‌کردند!

بیچاره این اواخر دچار حس ناکافی بودن شده بود و مدام خودش را به یک کارت دیگر می‌چسباند تا مهم جلوه کند. مدام می‌خواست کاری کند که بگوید مثلاً هوشمندتر از بقیه است و خیلی بلد است، ولی نمی‌توانست.

کاش لافال یک فرق با بقیه داشت و عوض چپ چپ هوشمند و این حرف‌ها، عکس رویش بهتر بود، نه مثل کارت‌های قدیم، انگار توی صورت صاحبش اول با ماهیتابه زدند، خوب که له و صاف شد، بعد عکس گرفتند.

به نظرمان برای کارت‌های جدید، دیگر هوشمند بودن را رها کنید، فقط عکس‌ها را بدیده هوش مصنوعی، یا چه می‌دانیم یک عکاس با صبر و حوصله بیاورید، لافال اجازه دهید ما بنشینیم روی صندلی و بعد عکس بگیرید. باور کنید یک‌عمر دعای‌تان می‌کنیم، قول می‌دهیم خودمان با فونت درشت روی کارت بنویسم هوشمند، اصلاً نابغه، فقط شما یک عکس درست‌وحسابی از ما روی کارت بگذارید.

وقتی قرار است با مثل مثل قبلی‌ها فقط به‌عنوان یک کارت شناسایی استفاده شود و کاربرد دیگری ندارد، لافال بگذارید شناسایی‌مان بهتر انجام شود و همه به هم نخندیم.

این جدیدی‌ها که نمی‌خواهند بروند برای‌مان نان بگیرند، به جای‌مان پاک بنزین خودرو را پر کنند و از فروشگاه خرید کنند، فقط قرار است باز چندین سال معطل شویم، در برزخ آمدن و نیامدن کارت گیر کنیم، و سر آخر یک چیزی مثل قبلی، ولی با شکل و شمایل کمی جدیدتر به دست‌مان برسد.

ما که می‌دانیم شما بالاخره این کار را انجام می‌دهید، این را هم می‌دانیم که باز همان عکس ماهیتابه خورده را می‌گذارید، ولی برای دل خودمان می‌نویسیم که بماند و بدانیم هر بار چه می‌خواهیم و چه می‌شود!

اقتصاد ایران در سال ۱۴۰۵ فقط با تورم، کاهش قدرت خرید، رکود تولید یا نوسان ارز مواجه نیست. مسئله عمیق‌تر از اینهاست. اقتصاد ایران در نقطه‌ای قرار گرفته که در آن شوک‌های بیرونی، ضعف‌های انباشته داخلی و واکنش‌های اقتصادی به یکدیگر متصل شده‌اند و یکدیگر را تقویت می‌کنند.

جنگ و تنش ژئوپلیتیک، اختلال در تجارت و انرژی، فشار بر درآمدهای ارزی و نااطمینانی، در سال ۱۴۰۵ اقتصاد ایران را تحت فشار مضاعفی قرار داده‌اند. اما این فشارها در خلأ اتفاق نیفتاده‌اند. ایران بیش از چهار دهه در معرض تحریم، محدودیت‌های مالی و تجاری، فشارهای ژئوپلیتیک و دوره‌های متوالی نااطمینانی قرار داشته است. اثر چنین فشاری فقط در کاهش درآمد نفت یا محدودشدن به چند مسیر تجاری خلاصه نمی‌شود؛ بخشی از آن به‌تدریج در سرمایه‌گذاری، فناوری، بهره‌وری، زیرساخت و ظرفیت تولید اقتصاد انباشته می‌شود. البته، جنگ و اختلال انرژی در سال ۲۰۲۴ مسئله‌ای اختصاصی ایران هم نبود. اقتصاد جهانی هم با جهش ریسک ژئوپلیتیک و قیمت انرژی دست‌وپنجه نرم کرد و چشم‌انداز رشد جهانی تحت‌تأثیر قرار گرفت. حتی اقتصاد آمریکا، با همهی ظرفیت مالی و نهاده‌اش، از گرانی انرژی و فشار تورمی ناشی از جنگ در امان نماند. پس سؤال این نیست که چرا ایران از جنگ و بحران جهانی آسیب دیده؛ چون تقریباً همه آسیب دیده‌اند. سؤالی که واقعاً اهمیت دارد این است که چرا یک شوک مشابه در یک اقتصاد عمدتاً جذب می‌شود، اما در اقتصاد دیگری به زنجیره‌ای از تورم، افت قدرت خرید، کاهش سرمایه‌گذاری، افت تولید و فرسایش ظرفیت آینده بدل می‌شود. پاسخ را باید در تفاوت میان شدت شوک و ظرفیت جذب شوک جست‌وجو کرد. اقتصادی که بازار مالی عمیق دارد، پول ملی‌اش معتبر است، به منابع مالی و ذخایر ارزی دسترسی دارد، تجارتش متنوع است و نظام بانکی و نهادهای سیاست‌گذارش نسبتاً باثبات‌اند، می‌تواند هزینه‌ی شوک را میان دولت، بنگاه‌ها و خانوارها تقسیم کند. اما همین شوک وقتی به اقتصادی می‌رسد که از قبل با تورم مزمن، ناترازی مالی و بانکی، سرمایه‌گذاری ضعیف، محدودیت فناوری و نااطمینانی سیاستی درگیر است، مسیر کاملاً متفاوتی طی می‌کند. اینجا معمولاً زنجیره‌ای شکل می‌گیرد که از یک فشار ارزی شروع می‌شود، به تورم می‌رسد، دستمزد واقعی را می‌خورد، تقاضا را می‌کشد پایین، فروش بنگاه‌ها را کم می‌کند و در نهایت سرمایه‌گذاری و ظرفیت تولید آینده را قربانی می‌کند. اما ماجرا همین‌جا تمام نمی‌شود. وقتی اعتماد به پول ملی کم می‌شود، رفتار خانوار و بنگاه هم عوض می‌شود؛ تقاضا برای ارز و طلا بالا می‌رود، نگهداشتن ریال دیگر جذابیتی ندارد و بخشی از منابع از فعالیت‌های مولد فاصله می‌گیرد. اینجااست که واکنش خود جابه‌جایی به بحران، به یکی از مکانیسم‌های مداوم همان بحران تبدیل می‌شود.

شدت نهایی بحران را می‌توان حاصل سه عامل دانست: شدت شوک خارجی، آسیب‌پذیری انباشته‌ی اقتصاد، و کیفیت واکنش سیاستی. این یک فرمول آماری نیست؛ فقط چارچوبی است برای فهم اینکه چرا بعضی اقتصادها شوک را جذب می‌کنند و بعضی دیگر آن را تقویت. اقتصاد ایران طی دهه‌ها فقط شوک دریافت نکرده؛ ظرفیت جذب شوک‌ش هم کم‌کم فرسوده شده و این تمایز خیلی مهم است. اگر یک اقتصاد بعد از هر بحران بتواند سرمایه‌گذاری، زیرساخت، فناوری و سرمایه‌ی انسانی‌اش را بازسازی کند، شوک‌ها لزوماً اثر دائمی نمی‌گذارند. اما اگر پیش از تکمیل بازسازی، شوک بعدی از راه برسد، اقتصاد وارد چرخه‌ای می‌شود که هر بحران توان مقابله با بحران بعدی را کم می‌کند. در یک اقتصاد مقاوم، مسیر معمولاً

افت، تثبیت، بازسازی و بازگشت ظرفیت است. در اقتصاد فرسوده، افت با بازسازی ناقص جواب داده می‌شود، بعد شوک بعدی می‌رسد و افت بیشتری در راه است، و بازسازی باز هم ناقص‌تر. از این زاویه، مسئله‌ی اصلی اقتصاد ایران دیگر فقط «کاهش درآمد امروز» نیست؛ فرسایش ظرفیت درآمدزایی فرادست. کارخانه‌ای که امروز همچنان تولید می‌کند اما سال‌هاست امکان نوسازی ماشین‌آلاتش را ندارد، هنوز در آمار تولید هست، اما بخشی از ظرفیت آینده‌اش را از دست داده. نیروی متخصصی که امروز در اقتصاد حضور دارد اما افق روشنی برای آینده‌ی حرفه‌ای‌اش نمی‌بیند، هنوز جزو نیروی کار محسوب می‌شود، اما انگیزه و بهره‌وری‌اش رو به کاهش است. پس‌اندازی که به‌جای تأمین مالی تولید، سمت دارایی‌های دفاعی می‌رود، از بین رفته، اما لزوماً هم به سرمایه‌ی جدید تبدیل نشده، اینجا با یکی از پارادوکس‌های جدی اقتصاد ایران روبه‌رو می‌شویم. کسی که در شرایط تورمی برای حفظ ارزش دارایی‌اش طلا یا ارز می‌خرد، رفتار غیرعقلانی‌ای ندارد؛ برعکس، در سطح فردی این تصمیم کاملاً منطقی است. اما وقتی میلیون‌ها نفر هم‌زمان همین تصمیم را می‌گیرند، نتیجه در سطح کلان چیز دیگری می‌شود:

بی‌اعتمادی به ریال، تقاضای بیشتر برای ارز و طلا، فشار ارزی تازه، و تورمی که دوباره بالا می‌رود. در واقع مردم علت اصلی بحران نیستند؛ رفتارشان واکنشی عقلانی به نااطمینانی است. مسئله وقتی شکل می‌گیرد که همین واکنش‌های عقلانی فردی، روی هم که جمع می‌شوند، دقیقاً همان شرایطی را تشدید می‌کنند که مردم از آن فرار می‌کنند. پس سؤال اصلی این نیست که چرا مردم طلا و ارز می‌خرند؛ سؤال این است که چرا اقتصاد نمی‌تواند پس‌انداز مردم را به سرمایه‌گذاری مولد تبدیل کند. جامعه ممکن است همچنان پس‌انداز کند، اما اگر مسیر این پس‌انداز عمدتاً به خرید دارایی‌های موجود و حفظ ارزش ختم شود، پس‌انداز به تشکیل سرمایه تبدیل نمی‌شود، و این فرق میان «پس‌انداز» و «سرمایه‌گذاری» برای آینده‌ی اقتصاد ایران حیاتی است.

اقتصاد زمانی دوباره وارد مسیر رشد پایدار می‌شود که فرد بتواند به جای پرسیدن «چگونه ارزش پولم را حفظ کنم؟»، بپرسد: «در کدام کسب‌وکار، فناوری یا پروژه می‌توانم سرمایه‌گذاری کنم؟» این تغییر با توضیحی اخلاقی اتفاق نمی‌افتد؛ باید ساختار انگیزه‌ها عوض شود، یعنی سرمایه‌گذاری مولد از نظر ریسک، بازده، امنیت حقوقی و افق زمانی دوباره جذاب شود زیرا تورم مزمن فقط قدرت خرید را کاهش نمی‌دهد؛ افق زمانی اقتصاد را نیز کوتاه می‌کند. در تورم و نااطمینانی بالا، خانوار به‌جای برنامه‌ریزی چندساله به حفظ ارزش دارایی فکر می‌کند، بنگاه به‌جای نوسازی به نقدینگی و بقا می‌اندیشد، سرمایه‌گذار نمی‌تواند بازده واقعی یک پروژه پنج‌ساله را حدس بزند و بانک هم برای تأمین مالی بلندمدت ریسک بیشتری متحمل می‌شود. در نتیجه، تورم به‌تدریج اقتصاد را از «ساختن آینده» به «مدیریت امروز» سوق می‌دهد؛ این شاید یکی از عمیق‌ترین هزینه‌های تورم باشد؛ هزینه‌ای که در شاخص قیمت‌ها به‌طور مستقیم دیده نمی‌شود. از همین زاویه، تحریم را هم نباید صرفاً به افت صادرات نفت تقلیل داد. فشار خارجی می‌تواند هم‌زمان درآمد ارزی، تجارت، هزینه‌ی مبادله، دسترسی به فناوری، سرمایه‌گذاری و بهره‌وری را تحت‌تأثیر بگذارد و پژوهش‌های اقتصادی درباره‌ی ایران هم رابطه‌ی میان تحریم، درآمد نفتی، نرخ ارز، تورم و رشد را تأیید کرده‌اند. اگر این فشار برای چند دهه تداوم پیدا کند، دیگر صرفاً با یک «شوک خارجی» مواجه نیستیم؛ با فرسایش انباشته ظرفیت اقتصادی مواجهیم. ادامه یادداشت در شماره بعدی

ثبت رکورد دویست و پانزده هزار متری حفاری در بلوچستان

صفحه ۴

ایمیدرو محدوده های اکتشافی را واگذار می کند

صفحه ۴

هشدار رئیس کل بانک مرکزی:

بر خورد قاطع با متخلفان حوزه پولشویی

صفحه ۳

از تومان تا دلار؛ روایت دلاریزه شدن ذهن اقتصاد

ساسان باقرپناه - کارشناس ارشد مالی و اقتصاد

دارایی نقدشونده‌تری نگه دارد. این رفتارها ممکن است به‌تنباهی منطقی باشند، اما جمع آنها به کاهش سرمایه‌گذاری منجر می‌شود. در این نقطه، دلاریزه شدن ذهنی فقط مسئله بازار ارز نیست؛ بر تولید، اشتغال و رشد هم اثر می‌گذارد.

پس‌انداز یعنی انتقال بخشی از قدرت خرید امروز به آینده، اما اگر تجربه مردم این باشد که پول نقد یا سپرده ریالی به‌سرعت قدرت خرید خود را از دست می‌دهد، تعریف پس‌انداز تغییر می‌کند.پس‌انداز از «نگهداری پول» به «تبدیل پول به دارایی» تبدیل می‌شود.

طلا، ارز، ملک، خودرو یا هر دارایی دیگری که تصور شود توان بیشتری برای حفظ ارزش دارد، جای بخشی از پس‌انداز پولی را می‌گیرد. این تغییر رفتار الزاماً از علاقه به سفته‌بازی ناشی نمی‌شود؛ گاهی واکنشی برای دفاع از قدرت خرید است.

اما همین رفتار یک اثر دیگر دارد: سرمایه‌ای که می‌توانست وارد فعالیت مولد شود، ممکن است در دارایی‌ها متوقف شود.

اینجا باید میان افزایش قیمت دارایی و افزایش ثروت واقعی اقتصاد تفاوت گذاشت. اگر قیمت یک ملک، سکه یا ارز بالا برود، ممکن است دارنده آن روی کاغذ ثروتمندتر شود؛ اما اقتصاد زمانی واقعاً ثروتمندتر می‌شود که ظرفیت تولید، بهره‌وری، فناوری، خدمات و اشتغال افزایش پیدا کند.بزرگ‌تر شدن عدد دارایی‌ها، الزاماً به معنای بزرگ‌تر شدن اقتصاد واقعی نیست.مسئله مهم‌تر این است که بازگرداندن این رفتارها به حالت عادی با کاهش مقطعی نرخ ارز ممکن نیست. اگر جامعه باور نکند ثبات ایجادشده ماندگار است، رفتار خود را بر اساس نرخ امروز تنظیم نمی‌کند؛ بر اساس انتظارش از فردا تصمیم می‌گیرد.

اعتماد اقتصادی یک متغیر لحظه‌ای نیست.

ممکن است نرخ ارز برای مدتی کاهش پیدا کند، اما اگر مردم انتظار داشته باشند دوباره مسیر قبلی تکرار شود، فروشنده همچنان محتاط‌قیمت می‌گذارد، سرمایه‌گذار همچنان دست نگه می‌دارد و خانوار همچنان به دارایی به‌عنوان پناهگاه نگاه می‌کند.

به همین دلیل مسئله اصلی فقط کنترل نرخ ارز نیست؛

بازسازی اعتماد به پول ملی است. این اعتماد زمانی تقویت می‌شود که مردم ببینند تورم برای یک دوره معنادار کنترل شده، سیاست‌های مالی و پولی قابل پیش‌بینی‌تر شده‌اند، تصمیم‌های اقتصادی ثبات بیشتری دارند و قدرت خرید پول دیگر دائماً در معرض فرسایش شدید نیست.

دلار زمانی از ذهن مردم عقب می‌رود که تومان دوباره بتواند وظیفه خودش را انجام دهد.

اگر کارمند برای سنجش ارزش حقوقش آن را به دلار تبدیل کند، فروشنده برای تعیین قیمت به نرخ ارز نگاه کند، صاحب دارایی برای فهمیدن ثروتش آن را دلاری حساب کند و سرمایه‌گذار سود رفته است.در چنین اقتصادی، مردم شاید هنوز با تومان معامله کنند، اما بخشی از محاسباتشان دلاری شده است.

و این شاید مهم‌ترین هشدار باشد:

دلاریزه شدن اقتصاد همیشه از صندوق فروشگاه شروع نمی‌شود؛ گاهی خیلی زودتر، در ذهن مردم آغاز می‌شود.

بازگشت از این مسیر نیز فقط با پایین آوردن یک نرخ ممکن نیست؛ نیازمند بازگرداندن قابلیت پیش‌بینی، ثبات و اعتماد به پول ملی است.تا آن زمان، شاید با تومان زندگی کنیم؛ اما برای فهمیدن ارزش زندگی‌مان همچنان به دلار نگاه خواهیم کرد.

ایران و ارمنستان در مسیر

کریدور سبز گمرکی

براساس موافقت رؤسای کل گمرکات ایران و ارمنستان، قرار است گمرک نوردوز به کریدور سبز گمرکی تبدیل شود که این اقدام منجر به کاهش زمان تشریفات گمرکی و افزایش سرعت کار خواهد شد.

مدیران کل گمرکات ایران و ارمنستان در ایران با یکدیگر دیدار و در خصوص مسائل مختلف گمرکی و ترانزیتی گفت‌وگو کردند. طی این دیدار قرار است که پیش نویس پروتکل کریدور ساده سازی شده(سبز) گمرکی امضا شود.براساس این سند، تبادل برخط اطلاعات و اسناد تجاری و حذف اسناد کاغذی انجام خواهد شد که منجر به کاهش زمان تشریفات گمرکی و افزایش سرعت درکار خواهد شد.

مهلتهای مالیاتی تمدید شد

سازمان امور مالیاتی کشور با اعلام موارد جدید، برخی مهلتهای مهم مالیاتی را تمدید کرد. بر اساس این اطلاعیه، مؤدیان برای انجام برخی تکالیف مالیاتی تا ۳۱ شهریور، ۳۰ آبان و ۲۹ اسفند ۱۴۰۵ فرصت خواهند داشت.

به گزارش عصر اقتصاد، سازمان امور مالیاتی کشور آخرین مهلتهای تمدیدشده برای انجام برخی تکالیف و ارسال اطلاعات مالیاتی را اعلام کرده است. این تمدیدها شامل اظهارنامه‌های مالیاتی، اطلاعات دفاتر تجاری الکترونیکی، گواهی ماده ۱۸۶ و برخی مقررات مربوط به پایانه‌های فروشگاه‌ی می‌شود.

۱. مهلت تسلیم اظهارنامه مالیات بر درآمد

املاک اجاری

۲. مهلت ارائه اظهارنامه اشخاص حقوقی

۳. مهلت بارگذاری اطلاعات مالی ۶ ماهه دوم سال ۱۴۰۴ اشخاص حقوقی در سامانه دفاتر تجاری الکترونیکی

۴. مهلت بارگذاری اطلاعات مالی ۳ ماهه اول سال ۱۴۰۵ در سامانه دفاتر تجاری الکترونیکی (برای مؤدیانی که شروع سال مالی آن‌ها در فروردین اسمال قرار داشت)

۵. صدور یا تمدید گواهی ماده ۱۸۶ قانون مالیات‌های مستقیم پرونده‌های داری بدهی قطعی تا سقف ۲۰۰ میلیون ریال

مهلت ارائه اظهارنامه مالیات بر درآمد صاحبان

مشاغل و فرم مالیات مقطوع تبصره ماده ۱۰۰ قانون مالیات‌های مستقیم به شرح زیر است:

۱. احتساب رسید کارتخوان‌های بانکی و درگاه‌های پرداخت الکترونیک به‌عنوان صورت‌حساب الکترونیکی

۲. مهلت زمانی اختیار بخشودگی جرایم موضوع ماده ۲۲ قانون پایانه‌های فروشگاه‌ی و سامانه مؤدیان و جزء ۳ بند «ب» ماده ۲۶ قانون مالیات بر ارزش افزوده

گروه ایران

مریم غدیریور

https://asre-eqhtasad.com

حذف میوه از

سبد غذایی یک

انتخاب سلیقه‌ای

نیست، بلکه

واکنشی اجباری

به کاهش

قدرت خرید

است که باید در

سیاست‌گذاری‌های

حمایتی جدی

گرفته شود

در روزهای پایانی شهریورماه، گشتی در بازار میوه و سبزیجات نشان می‌دهد موج گرانی که از ابتدای تابستان آغاز شده بود، همچنان با قدرت می‌تازد. قیمت‌های روی تابلوها بار دیگر تغییر کرده و مشاهدات میدانی حاکی از آن است که بسیاری از محصولات، حتی در فصل برداشت، ارزان نشده‌اند. فروشندگان از افزایش هزینه حمل‌ونقل، دستمزد، بسته‌بندی و کاهش عرضه سخن می‌گویند و خریداران نیز ناچارند میوه کمتری در سبد خود بگذارند.

روند افزایشی قیمت‌ها در حالی ادامه دارد که آمار مرداد ماه از رشد محسوس بهای پرتقال، سیب، هندوانه، هویج، سیب‌زمینی و خیار حکایت داشت. اکنون اثر همان افزایش‌ها، همراه با فاصله قیمت عمده‌فروشی تا خرده‌فروشی، آشکارتر شده است. وقتی محصولات با ۳۰ تا ۳۵ درصد افزایش نسبت به نرخ میدان به دست مصرف‌کننده می‌رسند، کوچک‌ترین نوسان در مبدأ می‌تواند به هفتی بزرگ‌تر در مغازه‌ها تبدیل شود.

در بازار، مشتریان بیشتر قیمت می‌پرسند و کمتر خرید می‌کنند؛ برخی نیز به‌جای خرید کیلویی، چند عدد میوه برمی‌دارند. این وضعیت نشان می‌دهد گرانی دیگر محدود به چند قلم خاص نیست و به تدریج سراسر بازار را دربر گرفته است. اگر هزینه تولید و شبکه توزیع کنترل نشود، با پایان تابستان نیز نمی‌توان انتظار عقب‌نشینی جدی قیمت‌ها را داشت.

گرانی ۱۰۰ درصدی انواع میوه !!!!!!!!

عصر اقتصاد در گزارشی قصد دارد تبعات افزایش قیمت میوه و سبزیجات و پیامدهای کاهش یا حذف این اقلام از سبد خانوار را بررسی کند. بر اساس آمارها، قیمت برخی میوه‌ها و سبزیجات نسبت به مدت مشابه سال گذشته تا ۱۰۰ درصد افزایش یافته است؛ روندی که توان خرید خانوارها را کاهش داده و مصرف محصولات تازه را محدود کرده است.

این گزارش نشان می‌دهد حذف تدریجی میوه و سبزیجات چگونه می‌تواند سلامت خانوار، کیفیت تغذیه کودکان و امنیت غذایی جامعه را تهدید کند و فشار بیشتری بر هزینه‌های درمان و معیشت وارد سازد.

حذف میوه از سبد، قیمت سلامت را

سنگین می‌کند

دکتر محمد هاشمی، فوق تخصص تغذیه، در گفت‌وگویی با عصر اقتصاد هشدار داد که در آستانه زمستان، محرومیت قشر گسترده‌ای از جامعه از دسترسی به انواع میوه در پی گرانی، می‌تواند سیستم ایمنی بدن را هدف قرار دهد.

وی با اشاره به اینکه میوه و سبزیجات منابع اصلی ویتامین‌های A، C و فولات و همچنین آنتی‌اکسیدان‌ها هستند، توضیح داد : حذف این گروه غذایی از سبد خانوار، بدن را در برابر عفونت‌های فصلی آسیب‌پذیرتر می‌کند و به‌ویژه برای کودکان، سالمندان و زنان باردار پیامدهای جدی دارد.

به گفته پزشک، کمبود مژمن ویتامین‌ها نه تنها مقاومت بدن را در برابر بیماری‌ها کاهش می‌دهد، بلکه روند رشد کودکان و کیفیت زندگی افراد را نیز تحت تاثیر قرار می‌دهد.

عصر اقتصاد تبعات‌گرانی میوه و سبزی را بررسی کرد

تورم، میوه را از سفره مردم چید

بی‌میوه شدن سفره‌ها کم‌هزینه نیست

هاشمی با بیان اینکه هزینه کاهش مصرف میوه‌ها در کوتاه‌مدت پنهان می‌ماند، خاطرنشان کرد: پیامدهای آن در میان‌مدت به شکل افزایش بیماری‌ها و هزینه‌های درمان خود را نشان خواهد داد.

وی تصریح کرد: وقتی خانوارها برای مدیریت بودجه ناچار به حذف میوه و سبزیجات می‌شوند، در واقع هزینه درمان آینده را به امروزی‌ها منتقل می‌کنند و این یعنی بار سنگین‌تری بر دوش نظام سلامت و اقتصاد خانوار.

به باور وی، حذف میوه از سبد غذایی یک انتخاب سلیقه‌ای نیست، بلکه واکنشی اجباری به واقع قدرت خرید است که باید در سیاست‌گذاری‌های حمایتی جدی گرفته شود.این فوق تخصص تغذیه پیشنهاد کرد: در کنار سیاست‌های تنظیم بازار و حمایت از زنجیره توزیع، از جایگزین‌های مقرون‌به‌صرفه و بومی فصل نیز استفاده شود تا حداقل نیاز ویتامینی خانواده‌ها در ماه‌های سرد سال تامین شود.

سالمندان در برابر کمبودهای تغذیه‌ای

آسیب‌پذیرترند

این فوق تخصص تغذیه، همچنین اظهار کرد: افزایش قیمت میوه و سبزیجات، بیش از دیگران سلامت سالمندان و افراد آسیب‌پذیر را تهدید می‌کند؛ زیرا این گروه‌ها برای حفظ عملکرد سیستم ایمنی و مقابله با بیماری‌ها به دریافت مرموم ویتامین‌ها، مواد معدنی، فیبر و آنتی‌اکسیدان‌ها نیاز دارند. وی افزود: سالمندان به دلیل ضعف طبیعی سیستم ایمنی، کاهش اشتها، ابتلا به بیماری‌های مزمن و مصرف هم‌زمان برخی داروها، در برابر کمبودهای تغذیه‌ای آسیب‌پذیرتر هستند. کاهش مصرف میوه و سبزی می‌تواند کمبود ویتامین‌های C و A، فولات، پتاسیم و فیبر را به دنبال داشته باشد و احتمال ابتلا به عفونت‌های فصلی، بی‌وست، ضعف عمومی و اختلال در کنترل فشار خون و قند را افزایش دهد.هاشمی ادامه داد: کودکان، زنان باردار و افراد

زودتر از موعد انجام شد

ارائه صورت‌حساب عملکرد بودجه ۱۴۰۴ به رئیس‌جمهور

با تلاش خزانه‌داری کل کشور و با وجود محدودیت‌های ناشی از جنگ تحمیلی و پیامدهای آن انجام شده و امکان ارائه صورت‌حساب عملکرد بودجه را پیش از موعد مقرر قانونی فراهم کرده است. صورت‌حساب عملکرد بودجه کل کشور، گزارش مالی عملکرد بودجه‌ای دستگاه‌های اجرایی کشور است و از مبانی مهم برای تهیه گزارش تفریغ بودجه سالانه محسوب می‌شود. این اقدام

همچنین گامی مهم در زمینه ارتقای شفافیت مالی، پاسخگویی و افزایش سودمندی گزارش تفریغ بودجه سالانه کل کشور محسوب می‌شود.لازم به ذکر است تلاش خزانه‌داری کل کشور و با وجود محدودیت‌های ناشی از جنگ تحمیلی و پیامدهای آن انجام شده و امکان ارائه صورت‌حساب عملکرد بودجه را پیش از موعد مقرر قانونی فراهم کرده است.

شرکت توزیع نیروی برق استان لرستان

فراخوان مناقصه عمومی دو مرحله ای شماره ۱۳-۴۰۵

شرکت توزیع نیروی برق استان لرستان در نظر دارد خرید تعداد ۲۰۰دستگاه تابلوهای عمومی کنترل پذیر پستهای یکپارچه انواع مختلف خود را از طریق برگزاری مناقصه عمومی دو مرحله ای با ارز یابی کیفی (بصورت یکپارچه) بشرح جدول ذیل از تامین کنندگان واجد شرایط و تأیید صلاحیت شده تهیه نماید.
از متقاضیان واجد شرایط دعوت بعمل می آید در صورت تمایل در این مناقصه شرکت نمایند.

ردیف	شرح کالا	واحد	مقدار	شماره مناقصه	مبلغ تضمین شرکت در مناقصه به ریال
۱	تابلو هوشمند عمومی ۱۰۰ آمپر جهت نصب بروی سکوی یکپارچه	دستگاه	۲۰	۴۰۵-۱۳	۹۵۹۰۰۰۰۰۰۰۰
۲	تابلو هوشمند عمومی ۱۶۰ آمپر جهت نصب بروی سکوی یکپارچه	دستگاه	۲۰		
۳	تابلو هوشمند عمومی ۲۰۰ آمپر جهت نصب بروی سکوی یکپارچه	دستگاه	۴۵		
۴	تابلو هوشمند عمومی ۲۵۰ آمپر جهت نصب بروی سکوی یکپارچه	دستگاه	۴۵		
۵	تابلو هوشمند عمومی ۴۰۰ آمپر جهت نصب بروی سکوی یکپارچه	دستگاه	۷۰		
جمع کل			۲۰۰		

مناقصه گز: شرکت توزیع نیروی برق استان لرستان
نوع مناقصه: عمومی دو مرحله ای با ارز یابی کیفی (بصورت یکپارچه)
مهلث دریافت استعلام ارز یابی کیفی و استناد مناقصه: از تاریخ ۱۸/۰۶/۱۴۰۵ لغایت ۱۴۰۵/۰۶/۱۴
طریقه دریافت اسناد مناقصه:
اسناد مناقصه میبایست از طریق سامانه تدارکات الکترونیک بـــه آدرس: www.setadiran.ir دریافت و ارسال گردد.
مناقصه گران می توانند در صورت نیاز به شرح ذیل جهت راهنمایی و دریافت اسناد اقدام نمایند.
۱- مراجعه حضوری به آدرس خرم آباد- کوی گلستان، خیابان سنایی، بلوار حج، ساختمان ستادی شرکت توزیع برق استان لرستان- کد پستی ۶۸۱۷۲۸۲۴۱۵ ص.پ- ۵۹۱۰ یا پست سفارشی یا تحویل حضوری به دبیر خانه ارسال نسبت به اخذ شماره ثبت و تاریخ تحویل از دبیر خانه اقدام نمایند.
۶- تاریخ بازگشایی پـــاکات ارز یابی کیفی: ساعت ۰۹:۰۰ روز یکشنبه مورخ ۱۳/۰۷/۱۴۰۵
۷- مدت قرارداد: از تاریخ مبادله قرارداد به مدت ۶ ماه شمسی می باشد.
۸- مبلغ خرید اسناد: مبلغ ۰۰۰/۲۵۰ ریال وارز حساب جاری ۰۰۰/۱۰۶۱۲۳۳۴۰۰۰ بانک ملی شعبه برق خرم آباد بنام جاری شرکت توزیع نیروی برق استان لرستان
۹- مبلغ ونوع تضمین شرکت در مناقصه: ضمانتنامه بانکی یا وارز مبلغ مطابق جدول فوق به حساب جاری ۰۰۰/۱۰۶۱۲۳۳۴۰۰۰ بانک ملی شعبه برق خرم آباد بنام جاری شرکت توزیع نیروی برق استان لرستان
۱۰- اعتبار رایالی موضوع مناقصه از محل منابع داخلی پیش بینی می گردد.
-متقاضیان می توانند جهت کسب اطلاعات بیشتر به سایت اطلاع رسانی معاملات واتنیر به نشانی Tender.tavanir.org.ir یا سایت شرکت توزیع نیروی برق استان لرستان به نشانی www.leduc.ir همچنین پایگاه ملی مناقصات به آدرس www.ijets.mporg.ir مراجعه فرمایند. بدیهی است این شرکت در قبول پیشنهادهات مختار است.
« سایر اطلاعات و جزئیات مربوط در اسناد مناقصه مندرج است.»
چک شخصی و نظایر آن و پیشنهادهایی که پس از انقضاه مدت مقرر در آگهی واصل شود مطلقاً ترتیب اثر داده نخواهد شد.
ارائه اسناد مناقصه در پاکات الف، ب و ج بمنزله مطالعه، تأیید و مهر و امضاء صاحبان امضاء مجاز مناقصه گر تلقی خواهد شد، ولو آنکه بر گهایی از اسناد مذکور اقدام اضا و مهر باشد.

امور تدارکات و پشتیبانی شرکت توزیع نیروی برق استان لرستان

